We do not establish it according to an individual - כיחידאה לא מוקמינן

Overview¹

עולא explained why in the משנה he can be תרומה מפריש מחרומה and deduct it from the loan, even though the משנה did not receive it, is because the משנה follows the ruling of 'ר', who stated that עשו שאינו זוכה כזוכה מוספ אוסי, who stated that במרא במרא משנה משנה said that עולא לומי מוספות ווספות (ר' יוסי meaning) יחיד reconciles our תוספות (ר' יוסי with a seemingly contradictory). גמרא

תוספות responds to an anticipated difficulty:

- אף על גב דשמואל פסיק בפרק קמא דבבא מציעא (דף יב,א) כרבי יוסיי אף על גב דשמואל פסיק בפרק קמא דבבא מציעא (דר ינסי like כרל יוסי - ר' יוסי פרק ב"מ

- דעשו את שאינו זוכה כזוכה

That the הכמים occasionally made one who did not acquire something as if he acquired it, so what is the difficulty with establishing our משנה according to "כ", since שמואל maintains that the הלכה is like "-

responds:

מכל מקום מסתבר ליה לאוקמי מתניתין אפילו כרבנן:

Nevertheless שמואל finds it more logical to establish our משנה even according to the עשו שאינו זוכה כזוכה who do not maintain עשו שאינו זוכה כזוכה.

Summary

It is preferable to establish a משנה according to the רבים, rather than establish it according to יחיד, even though he is accepted.

Thinking it over

Can we differentiate between the case in ב"מ (regarding the קטן) where שמואל rules עשו שאינו זוכה כזוכה אינו אינו זוכה כזוכה שאינו זוכה כזוכה עשו שאינו אינו אינו אינו זוכה כזוכה כזוכה $?^4$

³ The ברייתא there states that if one hires a worker in a field, the son of the worker may pick up the gleanings (לקט) which falls down. ר"י, ruled that this rule applies even if the worker receives a share of the harvest (which makes him an owner). The גמרא there concludes that even though a קטן cannot be זוכה כזוכה בזוכה כזוכה שאינו זוכה כזוכה שאינו זוכה כזוכה שאינו לקט for himself, not for his father.

 $^{^{1}}$ See 'Overview to the previous תוס' ד"ה במכרי.

 $^{^2}$ See רש"י ד"ה עשו.

⁴ See תוספות ב"מ יב,א ד"ה ואמר.